

РЕШЕНИЕ

№ 2753

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2038** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда нас чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 191 от 17.01.2022 г., постановено по НАХД № 10826/2021 г. по описа на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-486/11.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора, на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предложение второ, вр. с ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 6 000 (шест хиляди) лева за нарушение на чл. 100е, ал. 2, пред. първо, вр. чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от същия закон, вр. § 45, т. 1 от ПЗР от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП).

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложено е, че отчетът е представен на 20.11.2020 г. в електронна форма

като при постановяване на решението е следвало да се изследва въпросът, дали пропускът се дължи на технически причини. Касаторът счита, че СРС не е извършил необходимата проверка и не е извършил преценка относно приложимостта на чл. 28 ЗАНН. Изложени са доводи, че случаят е маловажен, тъй като е с по-ниска степен на обществена опасност, както и че повторността е установена едва с НП, като не е описана като част от нарушението от обективна страна в АУАН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление.

Ответникът – заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки. претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град, намира за неоснователна.

От фактическа страна е установено, че дружеството е вписано като емитент под № РГ-05-1215 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден от КФН. В това си качество и предвид поетото задължение за спазване на финансови показатели на консолидирана база, (оповестено в част Разни, т. 12. „Спазване на финансови съотношения“ на стр. 114 от Проспекта за публично предлагане на емисията облигации ISIN B.) на 20.11.2020 г. дружеството е представило в КФН, посредством единната система за предоставяне на информация по електронен път e-R., с електронна форма вх. № 10-05-6200/20.11.2020 г., отчет за изпълнение на задълженията си по облигационна емисия с ISIN B. на консолидирана база за второ тримесечие на 2020 г.

На основание заповед № 3-249 от 20.10.2020 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” е извършена документална проверка на [фирма]. От проверката на наличните в КФН проспекти на дружеството е установено, че по реда на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК дружеството е следвало да представи на комисията отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия по чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от ЗППЦК, вр. § 45, т. 1 от ПЗР на с. з., за второто тримесечие на 2020 г. в срок до 30.09.2020 г. Отчетът (за изпълнение на задълженията си по облигационна емисия с I. B. на консолидирана база за второ тримесечие) е представен по електронен път на 20.11.2020 г., т. е. след законоустановения срок.

Във връзка с горепосоченото е прието, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 100е, ал. 2, предложение първо, вр чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от ЗППЦК, вр. с § 45, т. 1 от ПЗР от ЗМДВИП. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-1010/16.12.2020 г., а въз основа на него е издадено и оспореното НП № Р-10-486/11.06.2021 г. В процесното постановление от АНО са изложени подробни аргументи, че в конкретния случай установеното с АУАН на 16.12.2020 г. нарушение е извършено в условията на „повторност“, по смисъла на § 1, т. 24 от ДР на ЗППЦК, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление №

P-10-221/19.05.2020 г., влязло в сила на 29.08.2020 г., с което административнонаказателната отговорност на дружеството била ангажирана за същото по вид нарушение. В тази връзка за нарушението, извършено на 01.10.2020 г. в [населено място], е определено административно наказание по чл. 221, ал. 8, т. 2, пред. второ от ЗППЦК. Размерът на имуществената санкция е определен на 6 000 лева с аргумент, че срещу дружеството има издадено предходно (различно от гореспоменатото) наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция отново при условията на „повторност“.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е още, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, като същото се отличава с висока степен на обществена опасност, поради засягане на обществени отношения със значим интерес, а непредставянето на посочения отчет пречатства надзорните функции на КФН (с оглед целите заложи в чл. 1, ал. 2 от ЗППЦК). Наличието на епидемична обстановка е взето предвид от законодателя и в случая срокът за подаване на отчета е удължен до 30.09.2020 г. На следващо място като приема, че закъснението е повече от месец и половина и не е първо и единствено за дружеството, то наложената имуществена санкция е съответна на извършеното нарушение. Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е потвърдил НП. Изложил е подробни мотиви за законосъобразност на НП.

Така постановено решението е валидно, допустимо и правилно като краен резултат. Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на него НП с процесуалните правила за неговото издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете за издаване на актовете. Предвид на това и АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила, като конкретно се акцентира, че „повторността“ не е елемент от състава на правонарушението. Относно спазването на процесуалните правила за издаване на НП, както и относно установяването на извършено нарушение, СРС е изложил ясни и подробни мотиви, които настоящият касационен състав споделя и към които препраща съгласно чл. 221, ал. 2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 100е, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, емитентът на облигациите е длъжен да предоставя на довереника на облигационерите до 30 дни от края на всяко тримесечие, а за емитент, изготвящ консолидирани отчети, който се е задължил да спазва финансови показатели на консолидирана база - в срок 60 дни от края на всяко тримесечие, отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението. На основание § 45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 28 от 2020 г.), срокът за изпълнение на това задължение е удължен до 30.09.2020 г. По отношение реда, по който се изпълнява задължението за публично разкриване на дължимата информация, разпоредбата на чл.

100т, ал. 1, изр. 1, предл. първо от ЗППЦК въвежда кумулативно задължение за предоставянето ѝ, както на комисията, така и на обществеността. В чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността, а нормата на чл. 100т, ал. 4 от с. з. определя, че регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път. Изискванията към формата и съдържанието на регулираната информация, както и условията, начините и редът за нейното разкриване се определят с наредба. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. В тази връзка, настоящият касационен състав не споделя твърдението на касатора, че СРС при постановяване на решението е следвало да съобрази и обстоятелствата по представеният на 03.11.2020 г. отчет на обществеността.

Безспорно установено е, че дружеството не е предоставило на комисията по електронен път отчет за изпълнение на задълженията си по облигационна емисия I. В. на консолидирана база за второ тримесечие на 2020 г. в законоустановения за 2020 г. срок (до 30.09.2020 г). Извършването на това нарушение не се оспорва и от касатора. Последният представя такова уведомление едва на 20.11.2020 г., което е с повече от месец и половина след изтичане на срока. В случая следва да се отбележи, че предвиденият от законодателя срок в рамките, на който дружеството да се организира и да изпълни задължението си е достатъчно продължителен.

Районният съд правилно е приел, че дружеството е извършило нарушение на чл. 100е, ал. 2, предл. първо, във връзка с чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза втора от ЗППЦК. Правилно е намерена за съответна наложената имуществена санкция от 6000 лева. Нарушението кореспондира със санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 2, вр. с ал. 8, т. 2, предложение второ ЗППЦК - за юридически лица, които повторно не изпълни задължението по чл. 100е, и др. да се налага имуществена санкция в размер от 5 000 до 10 000 лв. С НП на дружеството е наложено наказание близко до законоустановения минимум, за което са изложени аргументи. В допълнение, относно размера на наложената санкция, съдът споделя доводите на районния съд, който подробно и задълбочено е анализирал конкретния случай, неговата обществена опасност с оглед размера на наложеното наказание. Наложена глоба е в предвидените от закона граници и съответства на целите на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН.

Касационният състав, споделя доводите на СРС за неприложимост на чл.28 от ЗАНН, предвид характера на обществените отношения, които нарушението засяга и степента на това въздействие.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице касационни основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63д, ал.3-5 от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 191 от 17.01.2022 г., постановено по НАХД № 10826/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав.
ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], да заплати на Комисия за финансов надзор, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: